

Mythologia, Francfort, 1581 - X [115-116] : De Ione

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document est une version augmentée de :
[Mythologia, Venise, 1567 - X \[115-116\] : De Ione](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VIII

[Mythologia, Francfort, 1581 - VIII, 19 : De Ione siue Iside](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[115-116\] : D'Io ou d'Isis](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[115-116\] : D'Io ou d'Isis](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia
Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia*Francfort, 1581 - X [115-116] : De Ione, 1581

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 03/02/2026 sur la plate-forme EMAN :
<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/6163>

Copier

Présentation du document

Publication Francfort, André Wechel, 1581

Exemplaire Regensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Format in-8

Langue(s) Latin

Pagination p. 1066-1067

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Io](#), [Isis](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

De Halcyonibus.

Sic Ceyx maritus Halcyonis rex Trachiniorum cum forma corporis, opibus, nobilitate ceteros homines antecellere sibi videretur, tam non amplius se parem esse mortalibus arbitratus est: quare se Iovem, uxorem lunonem appellavit: tantam arrogantiam hominis non ferens Deus seueram tempestatem nauiganti Ceyci immisit, quæ illum submersit. quare patuit, quæ sublimia sunt, & in altissimo fortunæ gradu collocata, citissimè posse diuina potentia eueri, cum quis paulo feliciorem fortunam æquo animo ferre non poterit.

De Deucalione.

At prudentes & innocentes & pios homines & certam moderationē animi in rebus omnibus adhibentes, Deus ab imminentibus periculis subtrahit: quare Deucalionē prudentiæ suæ Promethei filium in arca seruatum fuisse inquit per diluuium.

De Ione.

Ionis contrā fabulā præterea introduxerunt, cū naturā terræ exprimerent: quod in medio aquarū vndiq; consistat, quod vapores assiduè ex illa exurgūt, quod fertilissima est omnis generis frugū & animalium, & rerū propè innumerabilium: quod temperatum calorem illa cupiat: quod cœlo vndique tegitur, quod altera pars semper Solis lumine illustratur, cum altera vicissim noctē habeat. Deinde ostendebant terram fieri feracem agricolarum industria, vbi cœli clementia aliquantulum deficeret. Alij ad Lunæ congressus cum Sole & ad totam naturam Lunæ fabulā traduxerunt: qui dicunt in planetarum congressibus nubes aut nebulas gigni, die tertio deinde ferè semper à coniunctione cornutā exire, omnibus alijs stellis esse inferiorem. Mox Sole lumen & vires impartiente, illa omnium stellarum vires exuperat: cuius vires magis conspicue sunt in humanis corporibus, quas exerceet Luna cū aliquantulum excreuerit. Cū verò Luna velocissima sit omnium planetarum, fingitur orbem terrarū peragrasse, cū eadem modò ad meridiem, modò ad septentrionem declinet à signifero circulo.

Ethicè.

Io anima dicitur impuratorū hominum, quæ è cœlo in hoc corpus tenebrarum & caliginis plenum delapsa est: mox in beluam vertitur, neque cupit diuinitatem aut immortalitatem speculari. Illa donatur Iunoni ita conuersa, tanquam opum desiderio.

desiderio. Argi verò oculi sunt libidines, asilus conscientiae stimulus, rerumque praeſentium recordatio. hic facit ut exagitationi animi molestijs nos errasse sentiamus, & pristinam hominum formam resumamus, ac Dij immortales denique per sanctitatem vitae & innocentiam, & iustitiam, & humanitatem in omnes viros bonos efficiamur: si Deus optimus hunc asilum nobis immittere voluerit: quod ut faciat, assidue rogandus est.

De Vesta.

Cum vellent significare terram esse tanquam mundi stabilimentum ac firmamentum corporum naturalium, unde omnia quae nascerentur initium caperent, Vestam omnium Deorum matrem appellaverunt: quam obrem omnium sacrificiorum primitias illi primae obtulerunt. quod autem omnia elementa Deorum nominibus appellarentur, iam explicatum est.

De Iride.

Iridem dixerunt antiqui nasci à filia Oceani & Sole, quia sine pluvia non fit, aut sine Sole intra nubes: quae cum sit nuntia Iunonis & soror Harpyiarum, indicium est mutationum aeris futurarum & ventorum aut serenitatis nuntia. Certissima enim signa Iridem sequuntur. dicitur eadem animas mulierum à corporibus euocare solita, quia animae mortalium inclusae sunt in his corporibus, quas non licet eijcere nisi ad Dei nutum, cum nemo vitae suae iure esse possit arbiter: quod quique sumus divina Dei vel praedia vel iumenta.

De Alpheo.

Per Alphei autem fluminis fabulam significaverunt antiqui, quod animus noster virtutem suapte natura expetat. quare cum Alpheus fluuius esset purgandis maculis accommodatus, dictus est sequi Arethusam. nam animae multis vitiorum voluptatumque maculis contaminatae non sunt ad virtutem propensae, sed quasi brutorum in hominum corporibus viuunt.

De Inacho.

Sic per Inachi fabulam fluuiorum & aeris naturam explicarunt, cum difficillimum sit iudicium plus ne aeris vis an aquarum conferat regioni: nam ubi alterum horum parum bonum fuerit, locus non est habitabilis. aeris tamen natura videtur magis spectanda, ut cuius usus sit frequentior: quae etiam causa fuit, ut Inachus sit in contentione inferior Iunone iudicatus.